

ទស្សនវិជ្ជានយោបាយ : គំនិតនិងចលនាជាតិនិយម

(POLITICAL PHILOSOPHY : Nationalist Ideas and Movements)

ដោយ : បណ្ឌិត គ្រាន់ គុល

មន្ត្រីស្រាវជ្រាវនាយកដ្ឋានទស្សនវិជ្ជានិងសង្គមវិជ្ជា
វិទ្យាស្ថានមនុស្សសាស្ត្រនិងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម
រាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា

១- សេចក្តីផ្តើម

អវិជ្ជាគឺជាការមិនយល់ មិនស្គាល់ពី ធម្មជាតិពិតរបស់វត្ថុ ឬធម្មជាតិពិតនៃ អត្តិភាពរបស់ខ្លួន ឬអាចនិយាយបានម្យ៉ាងទៀត ថា មិនមើលឃើញវត្ថុនានា ទៅតាមធម្មជាតិ ពិតរបស់វា។ ដោយសារមនុស្សមិនមើលឃើញ វត្ថុនានាទៅតាម ធម្មជាតិពិតរបស់វានេះហើយ ទើបបានជាពួកគេមានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើនមិន ចេះចប់ ដែលធ្វើឱ្យពួកគេនឿយហត់ក្នុងការ ដេញតាម គ្មានម៉ោង, គ្មានពេល, និងគ្មានថ្ងៃ ឈប់សម្រាកពេញមួយជីវិត។ អវិជ្ជានាំឱ្យ មនុស្សមានគំនិតប្រកាន់ខ្ជាប់ថា អ្វីៗទោះជា របស់ក្នុងខ្លួនក្តី ឬរបស់ក្រៅខ្លួនក្តី ដូចជា ដៃ, ជើង, ខ្លួនប្រាណ, ឡាន, ផ្ទះ សម្បែង, លុយកាក់, មាសប្រាក់, កូន, ប្រពន្ធ-ប្តី, គោ, ក្របី, សេះ, ដំរី...ល។ សុទ្ធតែជារបស់ខ្លួន។ គំនិតថា អ្វីៗ ទាំងអស់ សុទ្ធតែជារបស់ខ្លួន នេះនាំឱ្យមនុស្ស បង្កើតនូវពាក្យ កម្មសិទ្ធិ ដើម្បីសម្គាល់ថា វត្ថុ ណាមួយគឺជា កម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដូចជា របស់ខ្ញុំ (my), របស់គាត់/ របស់គេ (his/her), របស់យើង

(our), របស់ពួកគេ (their), របស់វា (its) ជាដើម នេះ។ ឧទាហរណ៍ គោនេះ ឬផ្ទះនោះ គឺជារបស់ ពួកយើង ឬជារបស់ខ្ញុំជាដើម។ តាមសច្ចភាព តើមានរបស់អ្វីខ្លះដែលជារបស់បុគ្គលណាម្នាក់ យ៉ាងផ្តាច់មុខនោះ? ឧទាហរណ៍ រតនាមាន លុយ២៩០០\$ មានន័យថា លុយ២៩០០\$ នេះគឺ ជាលុយកម្មសិទ្ធិ របស់នាង គ្មានអ្នកណាម្នាក់ ហ៊ានយកវា ពីនាងឡើយ។ រតនាបានយកលុយ ២៩០០\$ នេះ ទៅទិញម៉ូតូស្កូប៊ី (scoopy) ក្នុង តម្លៃ ២៨៥០\$ មានន័យថា លុយ ២៨ ៥០\$ បាន ចេញពីដៃនកម្មសិទ្ធិរបស់នាង ហើយវាត្រូវ វិលចូលទៅក្នុងដៃនកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកលក់។ នេះមានន័យថាលុយ២៨៥០\$ នេះគឺជាកម្មសិទ្ធិ របស់អ្នកលក់ម៉ូតូ លែងជាកម្មសិទ្ធិរបស់រតនា ទៀតហើយ។ រតនានៅសល់លុយតែ ៥០\$ ប៉ុណ្ណោះ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់នាង ហើយ លុយ៥០\$ នេះក៏មិននៅបិតថេរជាមួយនាង រហូតដៃប្រសិនបើនាងត្រូវទិញអ្វីផ្សេងទៀត។ នេះជាឧទាហរណ៍ តូចមួយដែលបង្ហាញឱ្យ ឃើញពីអ្វីមួយ មិនបិតនៅជានិរន្តជាមួយនឹងអ្វី

មួយផ្សេងទៀត ឬជាកម្មសិទ្ធិយ៉ាងផ្តាច់មុខ របស់អ្វីមួយឬរបស់បុគ្គលណាម្នាក់នោះឡើយ។ អ្វីមួយបិតនៅជាមួយនឹងអ្វីមួយផ្សេងទៀត ឬនៅជាមួយបុគ្គលណាម្នាក់ក្នុងលក្ខណៈ បណ្តោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ រួចហើយវាក៏ផ្លាស់ ប្តូរពីអ្វីមួយបុគ្គលម្នាក់នោះទៅអ្វីមួយបុគ្គល ផ្សេងៗទៀតជាដរាបហូរហែគ្នា នទីបញ្ចប់ ពេលពេលវេលាសមស្រប របស់វាមកដល់។ ការណ៍ដែលនរណាម្នាក់ប្រកាន់ខ្ជាប់ថាអ្វីមួយ គឺជារបស់ខ្លួន យ៉ាងផ្តាច់មុខនោះៗវាគឺជាគំនិត មាយា ការ (illusion) ដែលមានប្រភពមកពី អវិជ្ជា នេះឯង។ យ៉ាងណាមិញ គំនិតដែលនាំទៅដល់ ចលនាជាតិនិយមនេះ ក៏ជា គំនិត មាយាការ ដែរដែលប្រកាន់ខ្ជាប់ថាជាតិនេះគឺជាជាតិរបស់ ខ្លួន ជាទីកំណើតរបស់ខ្លួន ហើយដែលគ្មាន អ្នកណាម្នាក់ ឬជាតិណាមួយអាចហ៊ានមក ប៉ះពាល់បានឡើយ។ បន្តិចម្តងៗគំនិតនេះបាន ដឹកនាំទៅដល់ គំនិតជាតិនិយមជ្រុល ដែលគិត ហ្វូងហែងតែអំពីជាតិខ្លួន មើលស្រាលលើជាតិ ដទៃ រួចហើយក៏គិតប្រឹងតែពីអភិវឌ្ឍន៍ ពង្រីកទីកំណើតរបស់ខ្លួនដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ ដល់ជាតិដទៃ ដែលនាំឱ្យកើតជម្លោះប្រដាប់ អាវុធកាប់សម្លាប់គ្នា រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ តើគំនិត និង ចលនាជាតិនិយមនេះគឺជាអ្វី?

២. គំនិតជាតិនិយម

២.១. ន័យនៃជាតិនិយម

ជាតិនិយម (< ជាតិ + និយម) តាមន័យ ស័ព្ទកាសាជាតិ “ជាតិ” មានន័យថា កំណើត។

ឧទាហរណ៍ ជាតិខ្មែរ ជាតិចិន។ ឯពាក្យ “និយម” មានន័យថា សេចក្តី កំណត់, ធម្មតា, ធម្មជាតិ។ តាមន័យស័ព្ទ ដែលគេនិយមប្រើសព្វថ្ងៃនេះ “និយម” គឺជាការប្រកាន់ខ្ជាប់, ការឱ្យតម្លៃ, ការ ធ្វើ ឬដើរតាម, ការទទួលប្រកបទុកជារបស់ ខ្លួន។ ឧទាហរណ៍ ពុទ្ធនិយម (Buddhism) គឺជា ការស្រឡាញ់ពេញចិត្តនិងការប្រកាន់ ខ្ជាប់ទៅ តាមការបង្រៀនរបស់ព្រះពុទ្ធ។ មនោនិយម (Idealism) គឺជាជំនឿថា វត្ថុ នានា (objects) នៅ ក្នុងលោកនេះគឺជា គំនិត (ideas) ដែលមាន អត្ថិភាពតែនៅក្នុងគំនិតព្រះ (the mind of God) ឬមនុស្ស ដែលយល់ឃើញពីពួកវាប៉ុណ្ណោះ។ ពាក្យ “និយម” ត្រូវនឹងបច្ច័យបទ (suffix) ពាក្យ អង់គ្លេស ថា “-ism” មានន័យថា និយម។ ឧទាហរណ៍ ថា Marx ម៉ាក្ស > Marxism ម៉ាក្ស និយម។ Plato ផ្លេប្លូ > Platonism ផ្លេប្លូនិយម។ បើ មនុស្សប្រើជា “-ist” > អ្នក...និយម។ ឧទាហរណ៍ Marx ម៉ាក្ស > Marxist អ្នកម៉ាក្សនិយម ឬអ្នកកាន់ លទ្ធិម៉ាក្ស។ Aristotle អារីស្តូចល > Aristotelianist

^១ ជួនណាត, វចនានុក្រមវ័ន្តរាស្ត្រវិចិត្រនិច, រក្សា សិទ្ធិដោយវិទ្យាស្ថានពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ២០០៨, ទំព័រ ជាតិ, និយម

^២ Cambridge Advanced Learner's Dictionary, 3rd ed. p faith, p idealism

^៣ Franklin E. Huffman and Im Proum, *English-Khmer Dictionary*, New Haven and London, Yale University Press, 1977, p 315

អ្នកអាវិស្វ័យលនិយម ឬអ្នកដើរតាមគំនិត ឬ ទស្សនវិជ្ជា របស់អាវិស្វ័យល។ បើនៅក្នុង ទស្សនវិជ្ជា ពាក្យ “-ism” អាចមានន័យថា **លទ្ធិ** (doctrine)^៤, **ជំនឿ** (belief)^៥ ឬក៏អាចមានន័យ សំដៅទៅដល់ពាក្យ **មនោគមវិជ្ជា** (Ideology)^៦ នេះផងដែរ។ រីឯពាក្យថា “-ist” អាចឱ្យគេ សម្គាល់ថាជា **សាវ័ក** (follower) របស់និកាយ ទស្សនវិជ្ជាណាមួយក៏បាន។ ឧទាហរណ៍ Aristotelianist អ្នកអាវិស្វ័យលនិយម មានន័យថា អ្នកដែលជាសាវ័ករបស់វិស្វ័យល។ បើនៅក្នុង បរិបទសាសនាវិញ វាសម្គាល់ថាជា **សាសនិក** ឬ **សាសនិកា**។ ឧទាហរណ៍ Buddhist ពុទ្ធសាសនិក ឬពុទ្ធ សាសនិកា។ Islamist អ៊ីស្លាមសាសនិក ឬ

^៤ ជាសេចក្តីយល់ឃើញ; សេចក្តីប្រកាន់ជំនឿ, ជំនឿ; ការប្រកាន់តាមយោបល់របស់ខ្លួន ឬតាម ទម្លាប់; ពិធី, បែបបទ; ការនិយម។ ឧទាហរណ៍ Confucianism លទ្ធិខុងជឺ ឬខុងជឺនិយម; Materialism លទ្ធិរូបធាតុ ឬរូបធាតុនិយម។

^៥ ជាវេទនាម្យណ៍មួយថា អ្វីមួយឬនរណាម្នាក់ មានតថ (real) និងមានសច្ច (true); ការជឿជាក់ ឬការមានទំនុកចិត្តលើ។

^៦ ជាសំណុំគំនិត ឬជំនឿដែលបង្កើតជាមូលដ្ឋាន ទ្រឹស្តីសេដ្ឋកិច្ច ឬនយោបាយ ឬសំណុំគំនិត ឬ ជំនឿដែលបានរៀបចំឡើងដោយក្រុម ឬបុគ្គល ណាមួយ។ ឧទាហរណ៍ មនោគមវិជ្ជាម៉ាក្សនិយម, មនោគមវិជ្ជាពួកគហបតី, មនោគមវិជ្ជាសេដ្ឋ កិច្ចនិយម, មនោគមវិជ្ជាពួកសេរី, មនោគមវិ ជ្ជាពួកកុម្មុយនិស្ត។

អ៊ីស្លាមសាសនិកា។

ហេតុនេះ **ជាតិនិយម** គឺជាការឱ្យតម្លៃ ឈានទៅលើកតម្កើង **ជាតិសាសន៍** របស់ខ្លួន ឱ្យខ្ពស់ជាងជាតិសាសន៍ដទៃទៀត ដោយ សេចក្តីយល់ថា **ជាតិសាសន៍របស់ខ្លួន** មានជាតិ កំណើត មានវប្បធម៌ មានភាសា មានសាសនា មានការរស់នៅ ថ្ងៃថ្នូរលើសជាតិដទៃទៀត ដែលនាំឱ្យអ្នកជាតិនិយម (nationalist) មាន គំនិតតស៊ូ ឬរដ្ឋវិវត្តស្វាប័រស៍ ដើម្បីថែរក្សានិង ការពារ ក្នុងបុព្វហេតុជាតិមាតុភូមិដ៏ថ្លៃថ្លារបស់ ពួកគេ។

តាមន័យស័ព្ទភាសាអង់គ្លេស **ជាតិនិយម** (nationalism) គឺជាការមានវេទនាម្យណ៍ស្រឡាញ់ និងមោទនភាពខ្លាំងទៅលើប្រទេសជាតិរបស់ខ្លួន។ ការមានវេទនាម្យណ៍ស្រឡាញ់និងមោទនភាព ប្រទេសជាតិរបស់ខ្លួនខ្លាំងនេះនាំឱ្យកើតមាននូវ **គំនិតស្នេហាជាតិ** (patriotism)^៧។

នៅក្នុងទស្សនវិជ្ជានយោបាយ ពាក្យ **ជាតិនិយម** (nationalism) នេះ បើនៅក្នុងទិដ្ឋភាព វិជ្ជមានរបស់វា សំដៅ ដោយត្រង់ទៅរកន័យ ថា ការជាប់ស្អិត ឬ ការបូជាខ្លួន (adherence) ចំពោះ **អត្តសញ្ញាណជាតិ** (national identity) ដែល បានបង្កើតឡើងដោយចរិតលក្ខណៈខុស ប្លែក

^៧ Jonathan Crowther, Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English, Oxford University Press, Oxford New York, 5th Ed, 1995, p 773

គ្នា ដែលជាធម្មតា វាកើតចេញមកពី ប្រវត្តិសាស្ត្រ, វប្បធម៌, ភាសា, និង សាសនាជាតិ របស់អ្នកណាម្នាក់។ ជាតិនិយម សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើសិទ្ធិ (rights) របស់ជាតិចំពោះ ស្វ័យសម្រេចចិត្ត (self-determination) និង អធិបតេយ្យភាព (sovereignty) ហើយទាមទារឱ្យអភិរក្ស វប្បធម៌របស់ខ្លួន។ អ្នកជាតិនិយម (Nationalists) តែងតែអះអាងថា តម្លៃ និង ផលប្រយោជន៍របស់ជាតិ បើទោះជាបិតនៅក្នុងគ្រាមានគ្រោះមហន្តរាយ ឬវិបត្តិក៏ដោយ ក៏ត្រូវតែថែរក្សា និង ការពារសិទ្ធិរបស់ពលរដ្ឋម្នាក់ៗរបស់ខ្លួនដែរ។ ពលរដ្ឋម្នាក់ៗត្រូវបង្ហាញស្មារតីស្នេហាជាតិ ដោយស្មោះត្រង់ចំពោះជាតិ និងបម្រើគោលបំណងរួមរបស់ខ្លួន។

បើនៅក្នុងទិដ្ឋភាពអវិជ្ជមានវិញ ជាតិនិយមប្រកាន់ខ្ជាប់នូវសារៈសំខាន់ គ្មានហេតុផល (unreasonable importance) ចំពោះ តម្លៃសីលធម៌, វប្បធម៌ និង តម្លៃនយោបាយរបស់ជាតិ។ ការខ្វល់ខ្វាយ ផ្តាច់មុខមួយចំពោះផលប្រយោជន៍របស់ជាតិខ្លួននាំទៅរក ភាពងឺតងឺល (blindness) និង ការច្បាំងគ្នា (belligerence) នៅក្នុងការវាយតម្លៃពិត្នែងនិងផលប្រយោជន៍របស់ជាតិសាសន៍ដទៃ ឬជនជាតិភាគតិច (minorities) ក្នុងជាតិរបស់ខ្លួន។ ក្នុងន័យនេះ ជាតិនិយម គឺស្ទើរតែមិនអាចឱ្យកើតចេញពីគំនិតស្នេហាជាតិនិយមជ្រុល (chauvinism) បាន។^៤

២.២. សាវតារនៃគំនិតជាតិ និយម

តើដំណើររឿងរ៉ាវអំពីគំនិត ដែលនាំឱ្យកើតចេញទៅជា ចលនាជាតិនិយម នេះបានចាប់កំណើតឡើងតាំងពីពេលណាមក?

បើតាមប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជា បានឱ្យយើងដឹងថា នៅពេលមនុស្សចាប់កំណើត ឡើងដំបូងនៅក្នុងរបបកុម្មុយនិស្តបុព្វកាល (primitive communistic periods) ពួកគេពុំទាន់ចេះគិត ឬចេះធ្វើអ្វីនៅឡើយទេ។ ពួកគេរស់នៅទៅតាមធម្មជាតិ មិនមានគំនិតធ្វើផ្ទះសម្បែងដើម្បីជ្រកកោន ឬ មានគំនិតប្រមូលយកទ្រព្យសម្បត្តិដូចជា គ្រឿងឧបកោគ និងគ្រឿងបរិកោគមកគរទុកសម្រាប់ទុកប្រើប្រាស់ និងបរិកោគនោះនៅឡើយទេ។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ គំនិត បែងចែកឱ្យទៅជាបក្សពួកនេះបក្សពួកនោះ ជាតិសាសន៍នេះជាតិសាសន៍នោះ ពូជអម្បូរនេះឬពូជអំប្បូរនោះក៏នៅឡើយដែរ។ លុះមកដល់ចុងរបបកុម្មុយនិស្តបុព្វកាល នេះ ទើបមាន ពន្ធកគំនិត ឬ ហៅឱ្យចំថា ពន្ធកទស្សនវិជ្ជា បានកើតឡើង។ ពន្ធកទស្សនវិជ្ជានេះត្រូវបានគេរកឃើញនៅក្នុងជំនឿទេវកថា (theology) និងនៅក្នុងជំនឿតូតឹម (totemism)។ រូបរាងពិតរបស់ទស្សនវិជ្ជាបានកើតឡើងនៅពេលដែលមាន បំណែងចែកវណ្ណៈ និង បំណែងចែកពលកម្ម។ បំណែងចែកវណ្ណៈ និង បំណែងចែកពលកម្ម នេះកើតឡើង

^៤ Nicholas Bunnin And Jiyuan Yu, *The*

នៅក្នុង របបទាសភាព។ គឺរបបនេះហើយ ដែល បានបង្ក លក្ខខណ្ឌ បរាជ័យ មតិសម្រាប់កំណ កំណើតទស្សនវិជ្ជា។ ទស្សនវិជ្ជា នេះលេចធ្លោ ឡើងនៅ សតវត្សទី៦ មុនគ.ស.^{៩៥}

ដូច្នេះ បើតាមប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជាដូចបាន រៀបរាប់មកនេះ ទស្សនវិជ្ជាបានកើត ឡើងដំបូង ដោយចាប់ផ្តើមនៅក្នុង គំនិត ទំនាស់ (conflicting thoughts) ទៅលើការបែងចែកវណ្ណៈអំពី ភាពមាន (richness) និង ភាពក្រ (poorness) ពោលគឺរវាង ម្ចាស់ទាសករ (ពួកអភិជន) និង ទាសករ (ពួក អធន) ឬរវាង បញ្ញាពលកម្ម (អ្នកចេះ ដឹង) និង កាយពលកម្ម (អ្នកធ្វើការដោយ កម្លាំងកាយ) នេះឯង។ ចំពោះ គំនិតជាតិ និយម ដែលនាំទៅ ដល់ ចលនាជាតិនិយម ក៏ត្រូវបានគេគិតថា បានចាប់បដិសន្ធិឡើងដោយផ្តើមចេញមកពី គំនិតបែងចែក វណ្ណៈរវាង អ្នកមាន-អ្នកក្រ, អ្នក ចេះ-អ្នក ល្ងង់, អ្នកល្អ-អ្នកអាក្រក់ នេះដែរ។ គំនិតទំនាស់នេះបានបន្តការតស៊ូជាគូបដិបក្ខ ជាមួយគ្នានៅទូទាំងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ អ្នកដែលកើតគំនិត ញែក ភាពមាន ឱ្យដាច់ចេញពី ភាពក្រ ឬ ភាព ចេះដឹង ឱ្យដាច់ចេញពី ភាពល្ងង់ខ្លៅ នេះគឺ គ្មានកើតចេញពីអ្នកណា ក្រៅពី ពួកបញ្ញា ពលកម្ម ដែលជា ពួកបញ្ញាជន ហើយក៏ជា ពួក

អ្នកមាន នេះនោះឡើយ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុង សង្គមក្រិកបូរាណ នៅសម័យផ្ទៃថ្ម (៤២៨ - ៣៤៣ មុនគ.ស.) ផ្ទៃថ្មត្រូវបានគិតថា មនុស្ស ទាំងអស់សុទ្ធតែមានតម្លៃជាមនុស្ស ដូចគ្នា នោះទេ។ លោកយល់ថា មានតែមនុស្សមួយ ចំនួនតូចទេដែលមានតម្លៃជាមនុស្ស និងមាន សីលធម៌។ រីឯទាសករគឺជា សត្វដែលចេះ និយាយ។ បើពួកគេគឺជាសត្វ ហេតុនេះពួកគេក៏ គ្មានសីលធម៌នោះដែរ។

គូបដិបក្ខ: ភាពមាន-ភាពក្រ, ភាព មាន បញ្ញា- ភាពល្ងង់ខ្លៅ, ភាពល្អ-ភាពអាក្រក់, ភាព មានតម្លៃ-ភាពឥតតម្លៃ មានផ្ទុកនូវគុណភាព, តម្លៃ, និងផលប្រយោជន៍ មិនដូចគ្នាទេ។ គ្រប់ ពាក្យនៅខាងដើមគូបដិបក្ខនីមួយៗ សុទ្ធតែ មានផ្ទុកនូវគុណ ភាពនិងតម្លៃវិជ្ជមាន ដូចជា មានសារៈ សំខាន់ (important), គួរឱ្យចង់បាន (desirable), មានន័យ (meaningful), គួរឱ្យចូលចិត្ត (preferable), មានប្រយោជន៍ (useful), គួរឱ្យចាប់ អារម្មណ៍ (interesting) ...ល។^{៩៦} ឯចំពោះពាក្យ ខាងចុងនៃគូបដិបក្ខនីមួយៗវិញ សុទ្ធតែមាន ផ្ទុកនូវគុណ ភាពនិងតម្លៃ អវិជ្ជមាន ដូចជា

^{៩៥} ឆយ យីហ៊ាង, “ប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជាបស្ចឹមប្រទេស, ប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជា បូរាណ សម័យក្រិក”, សាកល វិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ, ១៩៩៤, ទំព័រ ៤

^{៩៦} ឆយ យីហ៊ាង, “ប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជាបស្ចឹមប្រទេស, ប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជា បូរាណ សម័យក្រិក”, សាកល វិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ, ១៩៩៤, ទំព័រ ៦៣

^{៩៧} Venancio B. Ardiles, “Introductory text to philosophy”, 2nd printing, New York, 1974 p.76 -77

គ្មានសំខាន់ (unimportant), មិនគួរឱ្យចង់បាន (undesirable), គ្មានន័យ (meaningless), មិនគួរឱ្យចូលចិត្ត (unpreferable) ឥតប្រយោជន៍ (useless), មិនគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ (uninteresting) ...ល។

រវាងគុណភាពនិងតម្លៃវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានទាំងពីរនេះ មនុស្សដែលជាសត្វ មានចិត្ត (mind) សម្រាប់គិតពិចារណា បានរកឃើញ និងឱ្យតម្លៃជាខ្លាំងទៅលើ គុណភាពនិងតម្លៃវិជ្ជមានជាងគុណភាពនិងតម្លៃអវិជ្ជមាន ពីព្រោះវាគឺជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់អត្ថិភាពពិតប្រាកដរបស់គេ។ វាមានឥទ្ធិពលមកលើការគិត, បង្កើតឱ្យមានឥរិយាបថ, ធ្វើឱ្យគោលការណ៍ និងទស្សនៈ របស់គេមានរូបរាងឡើង, ហើយនិងផ្តល់ នូវលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ចំពោះជម្រើសរបស់គេ។ ចំណែកឯគុណភាពនិងតម្លៃអវិជ្ជមានវិញ ត្រូវគេនិយាយថា អន់, ថោក, គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម ហើយគេត្រូវតែដកខ្លួនចេញឱ្យបានកាន់តែឆ្ងាយកាន់តែល្អ។ ហើយមនុស្សដែលមានគុណភាព និង តម្លៃអវិជ្ជមាននេះត្រូវបានគេចាត់ទុកមកនៅត្រឹមកម្រិត សត្វតិរច្ឆាន ឬ សត្វថ្នាក់ទាបតែប៉ុណ្ណោះ។

ដូចនេះ គំនិតនៅក្នុងការបែងចែកវណ្ណៈ ឬគំនិតញែកវត្ថុមួយដើម្បីរកឱ្យឃើញពីចរិតលក្ខណៈខុសប្លែកគ្នា ពីវត្ថុមួយផ្សេងទៀត គឺជាគំនិតបង្កើតឱ្យមាន ទំនាស់រវាងអង្គវត្ថុ។ តាមតថភាព និងសច្ចភាព វត្ថុនានាមិនដូចគ្នានោះឡើយ។ ភាពដូចគ្នានៃអង្គវត្ថុគឺជា

ភាពខុសគ្នានៃអង្គវត្ថុ វាគឺជាគំនិតត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែបើយើងគោរពទៅតាមគោលការណ៍ញែកនេះ អ្នកមាន និងអ្នកក្រ អ្នកឆ្ងាត់និងអ្នកល្ងង់មិនអាចចូលគ្នាចុះ និងអាចជួយបំពេញឱ្យគ្នាបានដោយសុខដុមឡើយ។ វាត្រូវដើរផ្ទុយពីគោលគំនិតខ្មែរដែលលើកឡើងថា “អ្នកមានរក្សាខ្សត់ ដូចសំពត់ព័ទ្ធពីក្រៅ អ្នកប្រាជ្ញរក្សាខ្មៅដូចសំពៅនូវសំប៉ាន” ហើយ។

៣. ចលនាជាតិនិយម

៣.១. ចលនាជាតិនិយមសង្គមរោងដំបូង

ដូចមិត្តអ្នកអានជ្រាបស្រាប់មក ហើយថា បំណែងចែកវណ្ណៈគឺជាបុព្វហេតុចម្បងនៃគំនិតជាតិនិយម។ តាមគ្រិត ក្រមធម្មជាតិ អ្នកមាន ឬអ្នកចេះ គឺជាអ្នកដែលមានអានុភាព ឬសក្តានុពលភាព ខ្លាំងមកលើអ្នកអ្នកក្រ ឬអ្នកល្ងង់តាមរយៈកម្លាំងកាយ, កម្លាំងទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ កម្លាំងបញ្ញា ដោយវិជ្ជមាន ឬដោយអវិជ្ជមាន។ ដោយវិជ្ជមាន មានដូចជាការជួយ ផ្តល់កម្លាំងកាយ ជួយទំនុកបម្រុងសម្ភារៈ គ្រឿងឧបកោគបរិកោគ...ល។ ជួយផ្តល់ កម្លាំងចិត្ត ដូចជាណែនាំឱ្យអ្នកក្រ ឬអ្នកល្ងង់ មានសេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុងជីវិត, ជួយ ថែរក្សាការពារពួកគេឱ្យរស់នៅបាន ដោយសេចក្តីសុខនិងសេចក្តីចម្រើន...ល។ ដោយអវិជ្ជមាន មានដូចជា ការកេងប្រវ័ញ្ចលើកម្លាំងញើសឈាមអ្នកក្រ ឬអ្នកល្ងង់ដែលនាំឱ្យការរស់នៅរបស់ពួកគេកាន់

តែក្រទៅៗ កាន់តែលំបាកទៅៗ រហូតដល់ទៅ
 វិនាសអស់ទ្រព្យសម្បត្តិ បាត់បង់ជីវិត បែកបាក់
 ក្រុមគ្រួសារ និង ឈានទៅដល់វិនាសបាត់បង់
 អស់នូវជាតិ មាតុភូមិជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្លួន។
 បុគ្គលម្នាក់ ឬជាតិមួយដែលមាន កម្លាំង
អរិយធម៌ (civilizational power) ខ្លាំង ហើយប្រើ
 ឥទ្ធិពលអវិជ្ជាមកលើបុគ្គលឬជាតិទន់ខ្សោយ
 ជាងមួយ វាធ្វើឱ្យជម្លោះបង្កទៅជាសង្គ្រាម
 រវាងបុគ្គលនិងបុគ្គល ឬរវាងជាតិមួយនិងជាតិ
 មួយទៀតកើតឡើង។ ហើយ បើបុគ្គលម្នាក់ ឬ
 ជាតិមួយប្រកាន់គំនិតទៅ តាមច្បាប់ធម្មជាតិ
 អ្នកខ្លាំងជាអ្នកឈ្នះ អ្នកខ្សោយជាអ្នកបាញ់
 និងរងគ្រោះក៏យន្តរាយ ត្រីជំនុំត្រឹមត្រូវ ឬទឹក
 ឡើងត្រីស៊ីស្រមោច ដល់ទឹកហោចស្រមោច
 ស៊ីត្រីនោះ នេះគឺជាគំនិតបង្កើតឱ្យមានការតស៊ូ
 រវាងបុគ្គលនិងបុគ្គល រវាងជាតិមួយនិងជាតិ
 មួយ ដែលនាំទៅដល់ការបំផ្លាញគ្នាគ្នា នទី
 បញ្ចប់ រហូតដល់រលាយផែនដីសូន្យអស់ ដែល
 ជាចុងក្រោយ គឺគ្មានពូជសាសន៍ ណាអាចនៅ
 មានអត្តិភាពបានឡើយ។ បុគ្គលម្នាក់ ឬជាតិ
 មួយដែលធ្លាប់តែខ្លាំង និង បុគ្គលម្នាក់ឬជាតិ
 មួយ ដែលធ្លាប់តែ ខ្សោយនឹងត្រូវតស៊ូជាមួយ
 គ្នាជាដរាប។ ដល់ដំណើរ ប្រែប្រួលនៃពេល
 វេលាឈានចូលមកដល់ ជាតិមួយដែលធ្លាប់តែ
 ខ្លាំងក៏ធ្លាក់ទៅជាខ្សោយ ជាតិមួយដែលធ្លាប់
 តែខ្សោយក៏ប្រែទៅជាខ្លាំង ត្រូវតស៊ូនៅក្នុង
 គំនិតសងសឹកដណ្តើមឈ្នះចាញ់ ដើម្បី
 ដណ្តើមយកអានុភាពលើគ្នាទៅវិញទៅមក។

អ្នកបាញ់ត្រូវបាត់បង់ទឹកដី, បាត់ ជាតិសាសន៍
 ពូជអំបូរ, បាត់បង់ភាសា ប្រពៃណី ទំនៀម
 ទម្លាប់ជាទីស្រឡាញ់ របស់ខ្លួន។ ដោយសារ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ នេះទើប ចលនាជាតិនិយម
 ក៏បានកើត ឡើង។ បើដូច្នេះ មនុស្សមិនអាច
 រស់នៅជាមួយគ្នាដោយប្រើប្រាស់ច្បាប់ធម្មជាតិ
 បានឡើយ។

នៅក្នុងសង្គមអាណ្លីម៉ង់ដែលដឹក នាំ
 ដោយ **អេដុល្ល ហ៊ី ត្រែរ** (Adolf Hitler ១៨៨៩-
 ១៩៤៥) គាត់បានសម្លាប់ **ជនជាតិជ្វីហ្វ** (the
 Jewish people) អស់រហូតដល់ទៅជាង៦ លាននាក់
 រឿងនេះក៏មកពីមូលហេតុសងសឹកនៅក្នុងរឿង
 ជាតិយមជាមួយជាមួយនឹង **ជនជាតិជ្វីហ្វ**
 ដែលសព្វថ្ងៃជា **ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល** (Israel
 people) ដោយមានមូលហេតុដូចខាងក្រោម៖

ដើមហេតុទី១ បណ្តាលមកពីកាល នៅ
 ជាយុវវ័យកំពុងសិក្សា **ហ៊ី ត្រែរ** មានចំណង់
 ចំណូលចិត្តទៅលើ **មុខវិជ្ជាសិល្បៈ** ប៉ុន្តែ គ្រឹះ
 ស្ថានសិក្សានៅទីក្រុង **វីយែន** (Vienna) ប្រទេស
 អូទ្រីស ដែលគ្រប់គ្រង ដោយជនជាតិជ្វីហ្វមិន
 ព្រមទទួលយកលោកឱ្យចូលរៀននោះឡើយ។
ដើមហេតុ ទី២ ក្រោយពេលលោកបរាជ័យ
 មិនបានចូលរៀន **មុខវិជ្ជាសិល្បៈ** **ហ៊ី ត្រែរ** បាន
 ទៅស្នាក់អាស្រ័យនៅផ្ទះជួលមួយដែលមាន
 ម្ចាស់ផ្ទះ ជាជនជាតិជ្វីហ្វ ដែលមានចរិតក្មេង
 ក្លាន់ ចូលចិត្តមាក់ងាយអ្នកដទៃរួមទាំង **ហ៊ី ត្រែរ**
 ខ្លួនឯងនេះផង។ **ដើមហេតុ ទី៣** នៅក្នុងឆ្នាំ
 ៨៩៨៧ អាណ្លីម៉ង់អូទ្រីស ជនជាតិជ្វីហ្វអម្បូរ

ដូច្នេះអន្តោប្រវេសន៍ ភាគច្រើនគឺជាអ្នកមាន ទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ ហើយក៏ជាអ្នកគ្រប់គ្រង ក្តោបក្តាប់លើសេដ្ឋកិច្ចមួយភាគធំនៅក្នុង សង្គម ខណៈពេលដែលជនជាតិម្ចាស់ស្រុកបែរ ជាក្រសែកយ៉ាក ត្រូវជាបត្រជួសទៅវិញ។ ហ៊ីត្លែរ និងជនជាតិអាណ្លីម៉ង់អូទ្រីសដទៃ ទៀតបាន ទទួលរងនូវការមើលងាយ មើលថោកជាដើម។ ពីសំណាក់ជនជាតិ ដូច្នេះអន្តោប្រវេសន៍។ ដើម ហេតុទី២ ហ៊ីត្លែរ មានរឿងដ៏សែនខ្លោចផ្សាយ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងម្តាយលោកមានជំងឺមហារីក សុដន។ គាត់ស្លាប់បាត់បង់ជីវិត នៅមន្ទីរពេទ្យ ដោយសារតែការធ្វើសប្បហែសរបស់ក្រុមគ្រូ ពេទ្យជាជនជាតិ ដូច្នេះ មរណភាពរបស់ម្តាយ ហ៊ីត្លែរ បានធ្វើឱ្យកំហឹងគំនូររបស់យុវជនរូប នេះកាន់តែពុះកញ្ឆ្ឆាលខ្លាំងឡើងចំពោះអម្បូរ ជនជាតិដូច្នេះ។ ដើមហេតុទី៣ គឺជាមូលហេតុ មួយទៀតដែលសៀវភៅជាច្រើនបានលើក ឡើងពីហ៊ីត្លែរដែលមានការខឹងសម្បុរជាមួយនឹង ជនជាតិដូច្នេះ ដែលមានបំណងចង់បម្លែង ប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ ទៅជាប្រទេសជនជាតិដូច្នេះ។

មូលហេតុដូចបានរៀបរាប់មកនេះ នៅ ពេលដែល ហ៊ីត្លែរ បានឡើងធ្វើជាមេដឹកនាំនៅ ប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ ការសងសឹកចំពោះជនជាតិ ដូច្នេះ និងបុព្វហេតុជាតិនិយមក៏កើតមានជា

ហូរហែរហូតដល់ធ្វើឱ្យជនជាតិនេះវិនាសបាត់ បង់ជីវិតអស់រហូតដល់ទៅជាង៦ លាននាក់។

៣. ២. ចលនាជាតិនិយមនៅអេស៊ី

សង្គ្រាមលោកលើកទី២ បានចាប់ ផ្តើមនៅថ្ងៃទី១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៣៩ ហើយ បានបញ្ចប់ទៅវិញនៅថ្ងៃទី២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៤៥។ សង្គ្រាមនេះបានបញ្ចុះឡើង ដោយ មហិច្ឆតារបស់ ប្រទេសយោធាណាស៊ី អាណ្លីម៉ង់- អ៊ីតាលី-ជប៉ុន ឬ សម្ព័ន្ធភាពត្រីភាគីពិបាកបំផុត- រ៉ូម-តូក្យូ មានពួកហ្វូស៊ីស អ៊ីតាលី, ណាស៊ី អាណ្លីម៉ង់, និងយោធានិយមជប៉ុន ដែលជាប្រទេស ថ្មីក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី១ ដែលមាន បំណងចង់ត្រួតត្រាលើពិភពលោកខាងផ្នែក សេដ្ឋកិច្ច, កម្លាំងយោធា, និងភូមិសាស្ត្រ នយោបាយ ហើយដែលក្រោយមកប្រទេសយោធា ថ្មីនេះ ត្រូវប្រឈមមុខកាន់តែស្រួចស្រាវទល់ នឹងអតីតមហាអំណាចចាស់ៗមាន អង់គ្លេស, បារាំង, សហភាពសូវៀត, និងសហរដ្ឋ អាមេរិក^{១៣}។ សង្គ្រាមនេះបានបង្កវិនាសកម្ម យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ប្រទេសជាច្រើននៅក្នុង ពិភពលោក ទាំងជីវិតមនុស្ស, ទ្រព្យសម្បត្តិ, ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ, ទាំងទឹកដី, ពូជសាសន៍ ភាសា...ល។ ដែលមកដល់ពេលនេះ ប្រទេស មួយចំនួននៅតែបន្តរងគ្រោះដោយសារតែពួក អាណានិគមរបស់ពួកមហាអំណាចអឺរ៉ុបដែល

^{១២} YouTube, Share Knowledge (SK), February 8, 2017, ហេតុអ្វីហ៊ីត្លែរសម្លាប់ជនជាតិដូច្នេះ អស់ជាង ៦ លាននាក់?

^{១៣} គុណិតប្រវត្តិវិទ្យាជំនាន់២១, ប្រវត្តិសាស្ត្រ សកលលោក, វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ, ឆ្នាំ?, ទំព័រ ១

បានពុះជ្រៀកទឹកដីរបស់ពួកគេឱ្យទៅជា
ចម្រៀកដើម្បីចែកគ្នាត្រួតត្រា ដែលនាំឱ្យបាត់
បង់ជាតិមាត់ភូមិជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។

ទិដ្ឋភាពរងគ្រោះដូចបានរៀបរាប់មក
នេះបានជំរុញឱ្យកើតមានដោយមិនដឹងខ្លួននូវ
មនោសញ្ចេតនាជាតិនិយម ដែលបានប្រែក្លាយ
ទៅជាចលនាប្រឆាំងពួកអាណានិគមស្បែកស
ដែលមកពីអឺរ៉ុប ឬពួកអាណានិគមជប៉ុន។ គឺ
ចលនាប្រឆាំងពួកអាណានិគមនេះហើយ ដែល
ជាបុព្វហេតុមូលដ្ឋាននៃគណបក្ស ឬចលនា
នយោបាយដែលបានផ្ដើមលេចចេញជារូបរាង
នៅចុងស.វ.ទី១៩ ដើម ស.វ.ទី២០ នៅតាម
បណ្តាប្រទេសអាស៊ីនានា។ គណបក្សឬចលនា
នយោបាយទាំងអស់នេះមានគោលដៅដើម
តែមួយដូចគ្នានោះ គឺ ការទាមទារឯករាជ្យ។
ជាក់ស្តែង បក្សសមាជជាតិស្លូវ៉ាគីបង្កើតឡើង
នៅឆ្នាំ១៨៨៥, សមាគមន៍យុវជនពុទ្ធបរិស័ទ
ភូមាបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ១៩០៦, បក្ស គូមីដតុង
បង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ ១៩១២ នៅ ចិន...ល។

នៅក្នុងចលនាស្វ័យជាតិនិយមនេះ
ឥណ្ឌាបានតស៊ូទាមទារឯករាជ្យពីអាណានិគម
អង់គ្លេសនៅឆ្នាំ១៩៤៧, ភូមានៅ ឆ្នាំ១៩៤៨,
ស្រីលង្កានៅឆ្នាំ១៩៤៨, និង ម៉ាឡេស៊ីនៅឆ្នាំ
១៩៥៨។ នៅឥណ្ឌា ចិន កម្ពុជា បានទទួល
ឯករាជ្យពីបារាំងនៅឆ្នាំ១៩៥៣, ឡាវនៅឆ្នាំ
១៩៥៤, វៀតណាមនៅឆ្នាំ១៩៥៤។ ដោយឡែក
ឥណ្ឌូ នេស៊ី ទទួលឯករាជ្យពីហូឡង់នៅឆ្នាំ
១៩៤៩។ រីឯហ្វីលីពីនក្លាយជាប្រទេសឯករាជ្យ

ពេញលេញនៅឆ្នាំ១៩៤៦។

៤. ភាពមិនឯករាជ្យនៃគំនិតនិង ចលនាជាតិនិយម

ភាពមិនឯករាជ្យនៃគំនិតនិងចលនា
ជាតិនិយម មានន័យថា គំនិតនិងចលនាជាតិ
និយមមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅដោយឯកឯងតែឯង
ដោយមិនពឹងអាស្រ័យទៅលើជាតិសាសន៍ដទៃ
បានដោយមានការរីកធំធាតុ និងមានអាយុយូរ
អវ្យាក្រឹតបាននោះឡើយ។ នេះមានន័យថា គំនិត
និងចលនា ជាតិនិយមអាចមានអត្ថិភាពបាន
គឺត្រូវពឹងអាស្រ័យជាមួយនឹងជាតិដទៃទៀត
ទើបវាមានការរីកធំធាតុ និងមាននិរន្តរភាពយូរ
អវ្យាក្រឹតបាន។ រឿងនេះវាមានតថភាពនិងសច្ចភាព
សម្រាប់គ្រប់អង្គវត្ថុទាំងអស់ មិនថាតែគំនិតនិង
ចលនាជាតិនិយម មួយនេះទេ។ ដូចព្រះរាជ
សម្ភារ កវីរាជ សតវត្សទី១៧បានចារទុកថា ៖
“ខ្វែងហើរ ដ្បិតខ្យល់ នាយថ្កើងដ្បិតពល រក្សា
ឱ្យ សុខ ទ្រព្យគង់ដ្បិតស្រី ចេះសំចៃទុកផ្ទះធំ
ស្រណុក កដ្បិតភរិយា ជា”។ ប្តីនឹងប្រពន្ធ,

^{១៤} ហ្សង់-ហ្សង់ ស័រតាន់, មនោសញ្ចេតនាជាតិ
និយមនៃប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍, ប្រភព
ដើមពីនាទីភូមិសាស្ត្រនយោបាយរបស់វិទ្យុបា
រាំងអន្តរជាតិ ផ្សាយជាខេមរភាសា (rfi), តំណ
ភ្ជាប់ព័ត៌មានវិទ្យុបារាំង៖ <http://km.rfi.fr>

^{១៥} លាង ហាប់អាន, «ព្រះរាជាសម្ភារ កវីរាជសត
វត្សទី១៧», បោះពុម្ពឡើងវិញដោយលោក
ស្រី ប៊ុនដន, ភ្នំពេញ, ២០០៥, ទំព័រ ៣០

ប្រៀបដូចអណ្តា តនិងធ្មេញ ពួកវាតែងពឹង
 អាស្រ័យគ្នា ទើបមនុស្សអាចរស់បាន ទើបគូ
 ស្រករមួយមានកូន មានទ្រព្យ សម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ
 ទើបមានផ្ទះជំទ្រន់ខ្ពស់បាន។ សម្បត្តិមួយឆ្នាំង
 ដែលឆ្ងាញ់មិនមែន មកពីត្រី ឬអំបិល ឬមកពី
 ទឹកតែម្យ៉ាង នោះទេ គឺវាឆ្ងាញ់មកពីភាពប៉ិន
 ប្រសប់របស់ចុងភៅដែលចេះផ្សំធាតុទាំងនេះ
 ចូលគ្នា ដោយគិតរួមទាំងគ្រឿង អ្នកទទួលទាន
 និងទាំងបរិយាកាសមនោរម្យទៀត ផង។ ដូចគ្នា
 នេះដែរ ជាតិឬអរិយធម៌របស់ជាតិមួយដែល
 ចម្រើនរុងរឿងនិងជឿនលឿនទៅបានគឺមិន
 មែនមកពីជាតិទោល ឬជាតិដែលមានពូជសុទ្ធ
 ដោយឡែកតែឯងដោយមិនមានទំនាក់ទំនង
 ជាមួយនឹង ជាតិសាសន៍ដទៃនោះទេ។ គឺវា
 អាស្រ័យទៅលើចំណេះដឹង ឬភាពវ័យឆ្លាត
 របស់ជាតិនោះ ដែលមានទម្លាប់បើកទូលាយ
 ផ្លូវចិត្ត ចេះបង្កើតទំនាក់ទំនងល្អជាមួយ នឹង
 អរិយធម៌របស់ជាតិដទៃ ដែលមានអរិយធម៌
 ចម្រើនរុងរឿងនិងចេះទទួល យកហើយនិង
 ចេះដាំស្វ័យប្រាប្បកិរិយានិងសង្គមធម៌
 ល្អៗរបស់ជាតិដទៃ។ ទាំងនោះ មកផ្សំចូល
 ជាមួយនឹងគំនិតវប្បធម៌និងសង្គមធម៌របស់
 ជាតិខ្លួន ទើបក្លាយទៅជាអរិយប្រទេសមួយ
 បាន។ ជាតិមួយ ដែលចេះអភិវឌ្ឍជាតិ ឬ
 អរិយធម៌ជាតិរបស់ខ្លួនឱ្យចម្រើនរុងរឿង និង
 ជឿនលឿនតាមដំណើរបែបនេះទៅបាន នេះ
 ទើបមានឈ្មោះថាជាជាតិដែលចេះស្រឡាញ់
 ជាតិមាតុប្រទេសខ្លួន ឬពោល ដោយខ្ចីថា អ្នក

ស្នេហាជាតិ អ្នកស្រឡាញ់ជាតិ ឬ អ្នកជាតិ
 និយម (nationalists)។ ត្រឹងង៉ា បានសរសេរថា
 “អរិយធម៌របស់ ប្រទេសធំៗ ដែលរីកចម្រើនគឺ
 សុទ្ធតែជា ផលរួមនៃអរិយធម៌ជាច្រើនដូច
 ជាអរិយធម៌អឺរ៉ុប-អាមេរិក-រុស្ស៊ី-ចិន-ជប៉ុនជា
 ដើម”។^{១៦} សម្តីនេះមានតថភាពនិងសច្ចភាព។
 នៅក្នុងសង្គមខ្មែរអ្វីដែលជារបស់ ខ្មែរសុទ្ធដែល
 កើតឡើងដោយដៃខ្មែរសុទ្ធ មុននឹងទទួលយក
 គំនិតពីឥណ្ឌាដូចជា ព្រហ្មញ្ញសាសនា ឬព្រះ
 ពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ មានមូលដ្ឋានជំនឿដើមរបស់
 ខ្លួន ដូចជា ជំនឿលើព្រលឹងរបស់អ្នកស្លាប់ទៅ
 ហើយមិនសូន្យ ហើយទៅចាប់ជាតិជាថ្មី ហើយ
 និងជំនឿតូតឹម (totemism) ដែលខ្មែរជឿថា ខ្លួន
 បានបន្តពូជពង្សមកពីសត្វត្រកូត ឬសត្វនាគ
 ដូចជាកូនស្រីស្តេចកូជង្គនាគ នៅក្នុងពិធី
 មង្គលការត្រង់វគ្គព្រះថោង តោងស្បែនាងនាគ
 ជាដើម។ ជំនឿនេះ នៅមានអត្ថិភាពរហូតមក
 ដល់សព្វថ្ងៃ ដែលយើងស្គាល់ថាជាអាក្ស-
 អ្នកតា ឬពិធីព្រះថោងតោងស្បែនាងនាគនេះ
 ឯង។ នៅក្នុងន័យនេះ បើខ្មែរមានតែជំនឿ
 ដើមរបស់ខ្លួននេះតែម្យ៉ាង ខ្មែរក៏មិនមាន ប្រវត្តិ
 ធ្លាប់ជាអ្នកកសាងអរិយធម៌មួយដ៏ រុងរឿងនៅ
 សម័យអង្គរ គ្មានប្រាង្គប្រាសាទល្អៗ, គ្មានទីវត្ត
 អារាម, គ្មានភាសា, គ្មានអក្សរ (ភាសានិងអក្សរ
 បាលី-សំស្ក្រឹត) នេះនោះដែរ។ ហេតុនេះ

^{១៦} ត្រឹង ង៉ា «អរិយធម៌ខ្មែរ», ភ្នំពេញ? បោះពុម្ព
 លើកទី៣, ព.ស.២៥១៨/គ.ស.១៩៧៤, ទំព័រ ៧

ព្រហ្មញ្ញសាសនា និងព្រះពុទ្ធសាសនាដែល
ខ្មែរទទួលយកមកពីឥណ្ឌាគឺជាកម្លាំងចលករ
បានជួយជម្រុញនិងជួយអភិវឌ្ឍគំនិតទស្សន
វិជ្ជាខ្មែរឱ្យសម្បូរបែប ដែលនាំឱ្យអរិយធម៌
ខ្មែរសម្បូរមែកធាងឡើងដល់កំពូល។

ហេតុនេះ ធាតុសុទ្ធ ឬគុណភាព សុទ្ធ
ដូចជា ពូជសុទ្ធ, ខ្មែរសុទ្ធ, ចិនសុទ្ធ, សៀមសុទ្ធ,
អង់គ្លេសសុទ្ធ, រុស្ស៊ីសុទ្ធ...ល។ មិនមែនជាធាតុ
ឬគុណភាពចម្រើនរុងរឿងនិងជឿនលឿន
នោះឡើយ។ រឿងនេះ គេអាចពិនិត្យមើលគូ
ស្រកប្តីប្រពន្ធ ដែលមានប្រភពមកពីពូជតែ
មួយ ពេលមានកូនៗនោះមិនឆ្ងាតឡើយ។ កូន
ដែល ល្អនិងឆ្ងាត គឺកូនដែលមានប្រភពមកពី
ឪពុកម្តាយមកពីត្រកូលផ្សេងគ្នា ឬកូន កាត់
ជាតិដទៃ (កូនកាត់ពីរសាសន៍ ឬបី សាសន៍)។
គំនិតដែលល្អគឺគំនិតដែលចេះ បើកទូលាយ
ផ្លូវចិត្ត (open-mindedness) ទទួលយកគំនិតល្អៗ
ពីគំនិតអ្នកដទៃ។ ដើម្បីអភិវឌ្ឍជាតិមួយឱ្យ
ចម្រើន គេត្រូវ សិក្សារៀនសូត្រពីជាតិចម្រើន
ដទៃៗ។ នៅក្នុងពិភពលោក សហរដ្ឋអាមេរិក
គឺជាប្រទេសមហាអំណាចធំ ទាំងខាង
បច្ចេកវិទ្យា, ទាំងខាងកម្លាំងយោធា, សេដ្ឋកិច្ច,
ទឹកដី, និងទាំងខាងចំនួនប្រជាជនច្រើនដែល
មានជីវភាពធូធា។ ប្រទេសមហាអំណាចធំមួយ
នេះក្លាយជាប្រទេសមហាអំណាចក៏ដោយសារ
តែប្រទេសនេះចេះបើកទូលាយទទួលយក
ជនជាតិមកពីគ្រប់ប្រទេសដូចជាអាណ្លីម៉ង់,
រុស្ស៊ី, បារាំង, អង់គ្លេស, ចិន...ល។ ឧទាហរណ៍

អាល់បឺត អាញស្តាញ (Albert Einstein) គឺជា
កំពូលអ្នកប្រាជ្ញបរិទ្យាទ្រឹស្តីសញ្ញាតិអាមេរិក
ដើមកំណើតអាណ្លីម៉ង់។ លោកគឺជាបិតា នៃ
អាវុធនុយក្លេអ៊ែរ ដែលធ្វើឱ្យអាមេរិក ក្លាយទៅ
ជាប្រទេសមហាអំណាចខាងសញ្ញាវុធ។
ក្រុមហ៊ុន អេបផល (Apple) របស់ ស្ទីវចប្ប (Steve
Jobs) ដែលឪពុក របស់លោកគឺជាជនអន្តោ
ប្រវេសន៍ជនជាតិសេរី, មហាសេដ្ឋី ដេហ្វ
បេហ្សូស (Jeff Bezos) ដែលជាអ្នកបង្កើត
ក្រុមហ៊ុន អាម៉ាហ្សូន ជាជនអន្តោប្រវេសន៍
មកពីប្រទេស គូបា (Cuba), ក្រុមហ៊ុន ហ្គូហ្គល
(Google) អ្នកបង្កើតមានពីរនាក់ ដែលម្នាក់មាន
ឪពុកម្តាយគឺជាជនភៀសខ្លួនមកពីសហភាព
សូវៀត, ក្រុមហ៊ុន ថេស្លា (Tesla) របស់
អ៊ីឡូនម៉ាស្ក (Elon Musk) ដែលលោក អ៊ីឡូន
ម៉ាស្កគឺជាជនអន្តោប្រវេសន៍មកពីអាហ្វ្រិក
ខាងត្បូង...ល។ ឃើញថា សហរដ្ឋអាមេរិកក្លាយ
ជាមហាអំណាចសេដ្ឋកិច្ចក៏ដោយសារតែមាន
ក្រុមហ៊ុនខ្នាតយក្សចំនួន៥០០ក្រុមហ៊ុន ដែល
អ្នកបង្កើតពួកវាគឺ៤៥%ហើយដែលជាជន
អន្តោប្រវេសន៍ ឬក៏ជាកូនរបស់ជនអន្តោ
ប្រវេសន៍។

ហេតុនេះ ជាតិមួយមិនអាចមាន
អត្ថិភាពប្រកបដោយវិបុលភាពដោយឯករាជ្យពី
ជាតិដទៃបានឡើយ។ ការមាន មោទកភាពជាតិ
ខ្លួនដោយមើលស្រាល លើជាតិដទៃ គឺជាគំនិត
ធ្វើឱ្យអន់ថយ ដល់ជាតិរបស់ខ្លួន។

**៥. វិនិច្ឆ័យនៃអំណាចនិងអំណាចនៃ
នៃគំនិតនិងចលនាជាតិ**

គំនិតដែលនាំទៅដល់ចលនាជាតិ
និយមនៅក្នុងក្របខណ្ឌ សម្មាទិដ្ឋិ និង
សម្មាសង្កប្បដែលបើកទៅរកការឱ្យតម្លៃ
ជាតិរបស់ខ្លួននិងជាតិរបស់អ្នកដទៃគឺជា
គំនិតនៃអ្នកជាតិនិយមភ្លឺស្វាងប្រកបទៅដោយ
គុណធម៌និងមនុស្សធម៌។ ជាតិខ្លួនក៏ល្អ ជាតិ
របស់អ្នកដទៃក៏ល្អ ជាតិខ្លួនក៏រស់ ជាតិរបស់
អ្នកដទៃក៏រស់ ពោលគឺ គ្រប់ពូជសាសន៍
ទាំងអស់នៅទូទាំងពិភព លោកគឺជាបងប្អូននៅ
ក្នុងដំណើរគ្រួសារ។ ផ្ទុយទៅវិញ គំនិតដែលនាំ
ទៅដល់ចលនា ជាតិនិយមនៅក្នុងក្របខណ្ឌ
មិច្ឆាទិដ្ឋិ និង មិច្ឆាសង្កប្ប ដែលគេហៅថា ជាតិ
និយមជ្រុល (ultranationalism) នោះ គឺវាបើកឱ្យ
មនុស្សគិតទៅរកអំណាចអវិជ្ជាមួយនៅក្នុង
ក្របខណ្ឌនៃ ច្បាប់ធម្មជាតិ (natural law) ថា “ត្រី
ជំស៊ីត្រីតូច អ្នកណាខ្លាំងអ្នកនោះឈ្នះ ដែល
ដើរបញ្ជាក់ទៅនឹងច្បាប់វិចារណញ្ញាណខ្មែរ
(reasoning law) ដែលថា “អ្នកមានរក្សាខ្សត់ ដូច
សំពត់ពីទ្វីបក្រៅ អ្នកប្រាជ្ញរក្សាខ្មៅ ដូចសំពៅ
នូវសំប៉ាន។”

បើតាមបទពិសោធន៍ដែលមនុស្ស បាន
រស់នៅជាមួយគ្នាដោយប្រកាន់យកគំនិតជាតិ
និយមទៅតាម ច្បាប់ធម្មជាតិ មនុស្សមិនអាច
ចែកគ្នារស់បានឡើយ។ សង្គ្រាមរវាងជាតិនិង
ជាតិ ដែលបញ្ចេញឱ្យទៅជាសង្គ្រាមលោកលើក
ទី១ ទី២ កន្លងមក ហើយដែលនឹងត្រៀមទៅរក

សង្គ្រាមលោកលើកទី៣នៅពេលមិនយូរនេះ
គឺ សុទ្ធតែបណ្តាលមកពី គំនិតអំនួតអវិជ្ជា ជាតិ
និយមជ្រុល ឬ គំនិតមោទកភាពអវិជ្ជា ជាតិ
និយមជ្រុល នៅក្នុងការចង់គ្រប់គ្រងជាតិមួយឬ
ពិភពលោកទាំងមូលនេះឯង។ បើមេដឹកនាំ
ម្នាក់ៗ, អ្នកនយោបាយឬពលរដ្ឋរបស់ជាតិ
នីមួយៗគិតតែពីរឿងជាតិ និយមហើយដណ្តើម
យកប្រៀបលើគ្នា ដូចក្នុងសភាពការណ៍សព្វថ្ងៃ
នេះ រុស្ស៊ី វាយដណ្តើម យកអ៊ុយក្រែន,
អ៊ីស្រាអែល វាយដណ្តើម យកប្រៀបលើ
ហាម៉ាស ប៉ាឡេស្ទីន និងអ៊ីរ៉ង់, សៀមវាយ
ដណ្តើម វាតទីប្លង់ យកទឹកដីខ្មែរមិនចេះចប់
មិនចេះ ហើយតាំងពីអតីតកាលរហូតមកដល់
ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ប្លង់យកទាំងទឹកដី ប្លង់យក
ទាំងសម្បត្តិវប្បធម៌។ តាំងពីអត់ ទឹកដីរហូតមក
ដល់មានទឹកដី ហើយព្រំ ទាំងមិនដឹងគុណខ្មែរ
ថែមទៀត។ ទង្វើរបស់រុស្ស៊ី អ៊ីស្រាអែល ចោរ
សៀមឈ្នានពាន គឺជាទង្វើជាតិនិយមជ្រុល
ដែលគ្មាន ជម្រុញអ្វីក្រៅពីជម្រុញការរីកសាយ
ភាយសព្វារុញដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមសម្លាប់គ្នានោះ
ឡើយ គឺច្បាំងគ្នារហូតដល់រលាយផែនដី សូន្យ
តែម្តង។

ហេតុនេះ គំនិតដែលបង្កឱ្យទៅជា
ចលនាជាតិនិយម ឬជាតិនិយមជ្រុលនេះ មិន
មែនជាគំនិតសុខដុមឡើយ ពីព្រោះវា ដឹកនាំ
ទៅរកការព្រៃកជាតិមួយឱ្យខុសប្លែកដាច់ដោយ
ឡែកពីជាតិមួយទៀត ដែលបណ្តាលឱ្យមាន
ចលនាប៉ះទង្គិចគ្នា រវាងជាតិនិងជាតិ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

គំនិតជាតិនិយមគឺជាចលនាគំនិតទស្សនវិជ្ជាមួយដែលបានកើតឡើងសំដៅថែរក្សានិងការពារជាតិបាតុភូតរបស់ខ្លួន ឱ្យនៅគង់វង្សជានិរន្តរ៍។ គំនិតនេះមានចំណុចវិជ្ជមានផង និងអវិជ្ជមានផង។ ចំណុចវិជ្ជមានត្រង់វាថែរក្សានិងការពារ ជាតិមាតុភូតរបស់ខ្លួនឱ្យនៅគង់វង្ស។ ចំណុចអវិជ្ជមាននៅត្រង់ពាក្យថា “ជ្រុល, ហួសហេតុ, ឬពេក” ដែលគេឱ្យឈ្មោះថា “ជាតិនិយមជ្រុល” ដែលបើកឱ្យជាតិរបស់ខ្លួន ទៅរកក្តីវិនាសអន្តរាយ។ ករណីដូចជា អាហ្វ្រិកម៉ង់ជាមួយនឹងជនជាតិដូហូ, អាហ្វ្រិកម៉ង់, អ៊ីតាលី, និងជប៉ុនដែលរួមគ្នាឈ្លានពានដើម្បីត្រួតត្រាពិភពលោកបានបង្កបង្កើតឱ្យទៅជាសង្គ្រាមលោកលើកទី២ ហើយដែលត្រូវសម្ព័ន្ធមិត្តអាមេរិកវាយឱ្យវិនាសហិនហោច។ នៅពេលសព្វថ្ងៃសង្គ្រាមឈ្លានពានរបស់រុស្ស៊ីមកលើអ៊ុយក្រែនសម្លាប់ជីវិតកងទ័ព, ជីវិតប្រជាពលរដ្ឋស៊ីវិលអស់រាប់ម៉ឺននាក់, សង្គ្រាមអ៊ីស្រាអែលជាមួយហាម៉ាសប៉ាឡេស្ទីនិងអ៊ីរ៉ង់ សងសឹកគ្នាក្នុងរឿងដណ្តើមប្រៀបលើគ្នាដើម្បី បំបាត់គ្នាទៅវិញទៅអនិងជាពិសេសដោយផ្ទាល់ការបង្កសង្គ្រាមឈ្លានពាន ដើម្បីប្លន់យកទឹកដីខ្មែររបស់ជាតិសៀម ប្លន់យកទាំងទឹកដី លួចយកទាំងសម្បត្តិវប្បធម៌ខ្មែរ តាំងពីអតីតកាលរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ហើយព្រមទាំងមិនដឹងគុណខ្មែរទៀតគឺសុទ្ធតែកើតចេញមកពីគំនិត ជាតិនិយម ឬជាតិនិយមជ្រុលនេះឯង។ ទង្វើឈ្លានពានឈ្លានទៅបំបាត់ជាតិសាសន៍នេះ បង្ហាញឱ្យ

ឃើញពីគំនិតឈោរ ឈោព្រៃផ្សៃ អមនុស្សធម៌ដែលពិភព លោកមិនអាចអត់ឱនឱ្យបានឡើយ។ ជាតិនិយមទល់នឹងជាតិនិយមវាវាទៅដល់សង្គ្រាមជាតិនិយម ដែលផ្តល់ជាវិបាកអវិជ្ជា គឺការកាប់សម្លាប់គ្នានេះឯង។ ហេតុនេះវាមិនមានប្រយោជន៍អ្វី ដែលជាតិមួយត្រូវបង្កើតឱ្យមានគំនិតជាតិយមជ្រុលនេះឡើយ។ ពិភពលោកមានទំហំធំទូលាយ វិទ្យាសាស្ត្រកាន់តែរីកចម្រើន បែរជាវិសាលភាពផ្លូវចិត្តរបស់មនុស្សនៃ ជាតិខ្លះកាន់តែរួមគូចចង្អៀតទៅវិញ ដែលធ្វើឱ្យពួកគេពិបាកចែកគ្នារស់បាន។ គំនិតនេះ បើគិតឱ្យស៊ីជម្រៅ គឺគួរឱ្យសង្វេគ ពីជាតិនោះណាស់។ ពេលនេះជាតិនេះមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់អាចធ្វើការឈ្លានពានជាតិនោះ ដល់ពេលវេលាប្រែប្រួលទៅ ជាតិនេះដែលធ្លាប់ខ្លាំងនឹងត្រូវចុះខ្សោយថយកម្លាំងនឹងត្រូវជាតិនោះដែលធ្លាប់ខ្សោយប្រែទៅជាខ្លាំងនឹងធ្វើការឈ្លានពានជាតិនេះវិញម្តង។ រឿងនេះប្រព្រឹត្តទៅបែបនេះជាដរាបរហូតដល់រលាយផែនដី។

ហេតុនេះ ជាតិនិយមនៅលើ លោកនេះ ត្រូវវិលទៅរកការបណ្តុះគំនិត និងបង្កើតអំពើមនុស្សធម៌ បើកទូលាយផ្លូវចិត្ត រួមគ្នារស់នៅដោយឱ្យតម្លៃគ្នា រវាងបុគ្គលនិងបុគ្គល និងរវាងជាតិនិងជាតិ គឺជាតម្លៃនៃអំពើមនុស្សធម៌ក្នុងនាមជាមនុស្សជាតិដែលមានអារម្មណ៍ពីព្រោះ គ្រប់ជាតិសាសន៍នៅក្នុងលោកនេះសុទ្ធតែស្រឡាញ់ជាតិដូចគ្នា។

គន្ថនិក្ខេប

I- ស្នាដៃនិពន្ធជាភាសាខ្មែរ

- ១- គុណី សុវត្ថិប្រវត្តិវិទ្យាជំនាន់ ២១, ប្រវត្តិសាស្ត្រសកលលោក, វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
- ២- ជួនណាត, វចនានុក្រមខ្មែរអេឡិចត្រូនិច, រក្សាសិទ្ធិដោយវិទ្យាស្ថានពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ២០០៨
- ៣- ឆាយ យីហ៊ាង, "ប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជាបស្ចឹមប្រទេសប្រវត្តិទស្សនវិជ្ជាបូរណសម័យក្រិក, សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ, ១៩៩៤
- ៤- ត្រឹង ង៉ា «អរិយធម៌ខ្មែរ», ភ្នំពេញ? បោះពុម្ពលើកទី៣, ព.ស.២៥១៨/គ.ស.១៩៧៤
- ៥- លាង ហាប់អាន, «ព្រះរាជាសម្តេចរាជសតវត្សរ៍ទី១៧», បោះពុម្ពឡើងវិញដោយលោកស្រីប៊ុនដន, ភ្នំពេញ, ២០០៥
- ៦- ហង់-ហ្វូង់ ស័រតាន់, មនោសញ្ចេតនាជាតិនិយមនៃប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍, ប្រភពដើមពីនាទីភូមិសាស្ត្រនយោបាយរបស់វិទ្យុបារាំងអន្តរជាតិ ផ្សាយជាខេមរភាសា(rfi), តំណភ្ជាប់ព័ត៌មានវិទ្យុបារាំង៖ <http://km.rfi.fr>

II- ស្នាដៃនិពន្ធជាភាសាអង់គ្លេស

- 1- Cambridge Advanced Learner's Dictionary, 3rd ed. p faith, p idealism
- 2- Franklin E. Huffman and Im Proum, *English-Khmer Dictionary*, New Haven and London, Yale University Press, 1977

- 3- Jonathan Crowther, *Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English*, Oxford University Press, Oxford New York, 5th Ed, 1995
- 4- Nicholas Bunnin And Jiyuan Yu, *The Blackwell Dictionary of Western Philosophy*, USA, First published, 2004
- 5- ៣- YouTube, Share Knowledge (SK), February 8, 2017, ហេតុអ្វីហ្ន៎ ត្រូវសម្លាប់ជនជាតិដើមភាគតិច ៦លាននាក់?
- 6- Venancio B. Ardales, *Introductory text to philosophy*, 2nd printing, New York, 1974